

ÖVERKLAGAN

Sakkunniga brister

Lektor 01254/2023

Örebro universitet

Manuel Echeverría

December 2023

Bristande rekryteringsprocess – Örebro universitet

Två externa sakkunniga, Granlund och Svaleryd, gör bristfälliga bedömningar av mina meriter. Utlåtandena (Granlund 2023a) och Svaleryds finns i appendix med relevant styrdokument (Örebro, 2023).

Givet delgivning, har de antingen fel gällande ansökningshandlingarna som stod till deras förfogande; uttrycker sig dunkelt; eller båda. Oavsett nedvärderas min formella utbildning på oskäligen grunder.

Granlund brister också i bedömningen av min vetenskapliga skicklighet och uttrycker sig bland annat svepande i negativa ordalag, utan substans. Han ger uttryck för att i hög grad likställa publikationer i journaler med vetenskaplig kvalitet, vilket är kontroversiellt inom samhällsvetenskap och humaniora. Sakfrågan handlar om att Granlund i praktiken bortser från mina artiklar men låter samtidigt påskina att han granskat innehållet. Detta är missvisande och desavouerar dessutom min produktion i onödan.

En granskning av de sakkunnigas produktion visar att den kvantitativa analysen är rutiner som finns i vanliga marknadsledande statistikprogram; och att såväl den självständiga deduktiva kompetensen som tillämpningen av teori är primitiva i jämförelse med vad jag presterat sedan 2018. Jämförelsen är relevant mot bakgrund av bedömningen att jag inte har kompetens motsvarande en doktorsgrad.

Bristande bedömning av behörighet

För det första skriver Granlund uttryckligen att jag "anger licentiatexamen 2013 och bifogade licentiatavhandlingen men inget examensbevis" (Granlund 2023a, s.3). Risken för missförstånd är överhängande. Då han skriver att jag inte skickade in examensbevis, även om jag bifogat licentiatavhandlingen, så länkas examensbeviset till licentiatavhandlingen. På så vis antyds att jag ej bifogat examensbeviset till en licentiat.

Därtill ger Granlund också inledningsvis uttryck för att veta att jag ej *disputerat* och upprepar detta i Tabell 1 (Ibid, s.2). Detta är ett ord som vanligtvis avser en doktorstitel och det är uppenbart att Granlund använder det på detta vis. Om han läst mina ansökningshandlingar så vet han också att jag endast åberopar en licentiat och bifogar ett sådant examensbevis. Detta styrker att han antingen medvetet nedvärderar min utbildning eller uttrycker sig på ett sätt som bäddar för missförstånd som kan föranleda diskriminering. Om inte exceptionella omständigheter råder, så är det orimligt att lämna in examensbevis för en doktorsavhandling utan att ha doktorerat, varför hans skrivelse framstår som befängd eller falsk.

Licentiat ingen bisak för behörigheten – men bisak för mig

Schablonen säger att en licentiat räknas som en halv doktorexamen men har av tradition gett behörighet till lektorstjänster i Sverige. När anställningsordningar kräver doktorskompentens eller motsvarande så är licentiatavhandlingen, i samklang med andra meriter, inte bara basis för behörighet – utan kan anses ligga till grund för en betydande del av den vetenskapliga skickligheten (se t.ex. Karlstad, 2020). Som Universitetskanslersämbetet (2022) påpekar, så krävs inte doktorexamen för att bli professor. Samma år hade omkring 3 % av professorerna och 6 % av lektorerna en licentiat eller lägre som utbildningsnivå enligt SCB¹.

Mot bakgrund av Överklagandenämndens beslut 2004-11-19 (22-978-04), så framgår det inte att vederbörande hade avlagt licentiatexamen, något som jag däremot gjort, vilket är grund för prövning av doktorskompentens. Min licentiatexamen är alltså inte någon bisak för behörigheten formellt sett; eller ens för bedömningen av den vetenskapliga skickligheten; men en bisak i jämförelse med det som jag presterat i egenskap av oberoende forskare sedan examen. Detta är utgångspunkten för nästa avsnitt som behandlar min vetenskapliga skicklighet.

¹ Siffrorna är i underkant då relevanta fall från kategorin *övrig utbildning* inte läggs på.

Bristande bedömning av vetenskaplig kompetens

Granlund bedömer att jag varken har doktorexamen – vilket är alldeles riktigt – eller motsvarande relevant kompetens. Den senare utsagan är dock inte välgrundad. Den enda motiveringen som möjligen framförs, är att jag inte publicerat i någon "vetenskaplig tidskrift" (se appendix).

På ett allmänt plan är sanningshalten av en ekvivalensrelation mellan vetenskaplig kvalitet/skicklighet och publikationer i s.k. vetenskapliga tidskrifter avgörande. En sådan innebär att

- (i) Publikation i vetenskapliga tidskrifter implicerar vetenskaplig skicklighet/kvalitet
- (ii) Vetenskaplig skicklighet/kvalitet implicerar publikation.

Denna kan enkelt nyanseras med t.ex. *givet att manuskripten skickats in* etc., för mer realism, utan att det bidrar till förståelsen.

(i) är kontroversiell inom samhällsvetenskap/humaniora och jag menar att (ii) inte håller i mitt specifika fall.

Det är väldigt enkelt att ifrågasätta (i) på basis av källor från journalistiken och kända resultat från akademiska tidskrifter.

(ii) kräver att innehållet i mina arbeten faktiskt bedöms även om de inte är publicerade. Detta kan göras för sig eller i relation till andra. Det ligger nära till hands att göra en jämförelse med de sakkunniga – som anses ha doktorskompentens. En sådan bör i sådana fall rikta in sig på det faktiska innehållet, inte ett ytligt konstaterande av anseende.

Jag tänker inte gå in på nationalekonomins vetenskapliga status i detalj här, det räcker med att fastslå att både mikro- och makroekonomin har kända fundamentala brister. Den kanske mest spektakulära är att den dominerande student-litteraturen och den s.k. vetenskapliga, bevisligen inte begriper vad pengar är. Detta har bland annat medfört att förståelsen av den ekonomiska politiken, i den högre förvaltningen och samhällsdebatten, vanligtvis utgått från felaktiga premisser.

Skeptiska kan med fördel läsa några av mina populärvetenskapliga inlägg i ämnet och jämföra. Jag nöjer mig med ett mindre litteratururval. Se Echeverría (2023) för en svensk kontext eller MMT-litteraturen där Kelton (1998; 2020) och Wray (2013) bidragit med tongivande analyser som i stora drag förkastar det vedertagna makroekonomiska teoribygget inom akademien, förvaltning och media.

För övrigt är tidskrifternas underliggande politiska och kommersiella intressen numera t.o.m. omdebatterade i etablerade nyhetsmedier. För god journalistik om tidskrifternas kommersiella grundvalar, se t.ex. Buranyi (2017). För samhällsvetenskapliga toppjournalers politiska ställningstagande mot databaser som anses vara politiskt känsliga, när de hotar stormakters intressen, se t.ex. Michael (2015) eller Assanges (2015) sammanställning. Dessa beskriver också påtryckningar från statsmakten mot akademiker samt den åtföljande likriktningen. För en ansats till motbild som dock bekräftar en frånvaro av samhällsvetenskapliga artiklar, baserade på ovannämnda känsliga databaser, se Drezner (2015) och ISA:s förnekande av formellt förbud. För ett aktuellt exempel se Eghbariah (2023) med uppgifter om hur Harvard Law Review nyligen vägrat att publicera en artikel om israeliskt folkmord – inte på sakliga grunder – utan p.g.a. politiska överväganden och rädsla för påtryckningar.

För ideologiska reflexer kopplade till osaklighet, se Mohsen och Chang (2019). De uppmäter en särskild kraftig tendens till ideologiskt rotade bedömningar bland nationalekonomer i Skandinavien, i synnerhet män på högerkanten. De hittar liknande effekter för hur auktoritativ eller etablerad källan till ett visst innehåll anses vara. Intressant nog anser sig de allra flesta vara robusta mot just denna typ av ideologiska fördomar.

Notera att detta inte innebär att de som anser sig vara radikala i urvalet verkligen är det annat än på pappret. Några av mina tidiga teoretiska överväganden förutsäger en hög grad av likriktning, inklusive bland dem som framhålls som kritiker, även om jag har övervägt varianter senare. Detta är en viktig fråga då diskussionen om etablerade vänster-akademiker

har haft en enorm inverkan på vår kultur, då de framhålls som det yttersta beviset på åsiktsmångfald och meritokrati inom akademien. Föreställningen att oregerliga samhällskritiker på vänsterkanten, har oproportionerligt stort inflytande, är i allra högsta grad levande.

Min granskning (Echeverría, 2021) av en av de nya fixstjärnorna på vänsterkanten, som beskrevs som en av de största teoretikerna i sin generation inom sitt fält visade allvarliga brister i den vetenskapliga skickligheten. Det mest beklämmande inslaget, i en av hans berömda böcker, är dock tendensen att attackera vänster-anhängares oförmåga att greppa samhällsfenomen – samtidigt som hans egna teori i boken, i stora drag, var en upprepning av frontfigurerna för den teori eller ideologi som han kritiserade.

Den mest kända s.k. vänsterakademikern i väst, ibland presenterad som den mest citerade sedan Platon, hade finansiella och sociala förbindelser med mannen som dömdes för brott med anknytning till prostitution av minderåriga; och utgjorde ett kriminellt socialt nät i etablissemanget. (se t.ex. Safdar eller Wade, 2023).

I nuläget går det inte utesluta att några av de mest kända radikalerna inom akademien genom tiderna, i själva verket är bedragare på uppdrag av det etablissemanget som de kritiserar i det offentliga. På så vis konkurreras de ärliga radikalerna ut, vars teorier bedragarna ibland t.o.m. gör intellektuellt ohederliga anspråk på.

Detta är den ena sidan av saken, d.v.s. att publikation i s.k. vetenskapliga tidskrifter, inom humaniora och samhällsvetenskap, inte alltid implicerar hög vetenskaplig standard. Speciellt kan teoribyggen som är helt felaktiga dominera i decennier, inom nationalekonomin, trots att de blivit vederlagda. Detta är särskilt uppseendeväckande då distributionen av livskvalité fått stå under inflytande av teorier som saknar vetenskaplig basis.

Den andra sidan är att vetenskaplig produktion som inte är publicerad i tidskrifter, kan ha hög vetenskaplig standard trots att den inte är etablerad. Om det inte råder ekvivalens mellan vetenskaplig produktion och hög vetenskaplig standard så är det möjligt att det existerar artiklar som ej publicerats eller ens kommer publiceras, i samhällsvetenskapliga tidskrifter, som ändå håller en högre standard än dem som är publicerade i tidskrifter.

Att bedöma om jag har kompetens för behörighet är enkelt. Min forskning är självständig; kräver planering; ger uttryck för kritiskt tänkande; samt konkreta förslag till samhällsutvecklingen. Färdighetsnivån uttrycks bland annat genom dess biprodukter såsom mjukvara för tillförlitliga databaser (funkar bättre än den ledande vid tillfället) och verktyg för textanalys; samt universallösningar för spelteoretiska problem i betydande domäner. Mina teoretiska bidrag utmynnar i ett empiriskt arbete på tvären emot etablerade uppfattningar, vilket understryker nyhetsvärdet. För mer info, se [länk](#).²

För att avgöra frågan är det också relevant att jämföra min produktion, som skett under väldigt ofördelaktiga förhållanden, med vad bedömarna gjort. Jag har hittills inte sett något som varken Granlund eller Svaleryd gjort som imponerar i den kontexten. Vad jag kan se rör det sig i stor utsträckning om rutiner som enkelt kan tas fram i marknadsledande statistikprogram. Det finns också förhållandevis lite självständig deduktion eller konceptuella bidrag med verkshöjd. Den bakomliggande ekonomiska teorin som tillämpas är också basal i jämförelse. Samtliga punkter är avgörande för doktorskompentens enligt examensordningen i HF.

Det räcker dock med att bedöma den ena i detalj, referenserna anges separat längst ner. Underförstått postulerar jag för argumentets skull att Granlund ändå har doktorskompentens trots brister. Då mina arbeten står sig bra i jämförelse, så motsäges även ekvivalensrelationens andra led, d.v.s. trots att jag inte publicerat i tidskrifter, så visar mina arbeten prov på en vetenskaplig skicklighet som åtminstone motsvarar en doktorsgrad.

² Se t.ex. On Method och Footnote 1 on the Foundations of Game Theory.

För att vara mer specifik så förstärks ovannämnda karaktärsdrag i Granlunds arbeten när han står som förstaförfattare. Granlund (2021), som förvisso är publicerad, når inte över tröskeln bortom deskriptiv statistik även om han presenterar en modell. Det är tydligt att bruket av statistisk terminologi främst har karaktären av glosor tillhörande en teoretisk vinjett, i en återberättande humanistisk anda, istället för vetenskaplig deduktion. Begrepp som instrumentella variabler används för att i bästa fall inge förtroende, istället för som delar i ett samhällsvetenskapligt detektivarbete. Just på denna punkt sker en förbättring när han står som andraförfattare i Ching, Granlund och Sundström (2022). Samtidigt framstår också den diskussionen som praktisk, d.v.s. ett sätt att motivera de variabler som helt enkelt finns tillgängliga.

Erkännandet att metoden handlar om en rutin i ett känt statistikprogram är inte lika anmärkningsvärd, i det senare fallet, då det bottnar i en genuin frågeställning i större utsträckning.

Därtill kunde teorin som presenteras i Granlund och Meens-Eriksson vara hämtad från nybörjarkursen i nationalekonomi men utan att vara en mindre del av ett större konceptuellt tankearbete. Denna appliceras sedan utan självständiga härledningar med teoretiskt mervärde.

Överlag kunde begrepp som saknade variabler, cointegration och icke-stationära dynamiska observationer, kunnat ta större plats för att påbörja en värdering av premisserna för statistisk slutledning med tanke på den ganska restriktiva parametriska modell-specifikationen som ofta är utgångspunkten. Problemen som tas upp och får någon typ av lösning framstår mot denna bakgrund som att framhålla botandet av en lättare förkylning hos en obotlig sjuk patient, då diskussionen förblir tunn.

Liknande omdömen är på sin plats gällande Janssen och Granlund (2022b) samt Andrén och Granlund (2015). Med stor säkerhet är detta också en rättvis bedömning av Granlunds samlade verk i sin helhet.

De mest krävande inslagen framstår som något samtliga sökande skulle klara av med uppmuntrande stöd. Goda kontakter med personal associerad till tidskrifterna för att få nischade uppslag som efterfrågas för publicering; eller målmedveten orientering mot publika efterlysningar, som inte förutsätter insiderinfo, är kanske det svåraste momentet. I allmänhet kunde liknande sägas om tillgång till databaser. Duktiga medförfattare är inte att förglömma. Därtill krävs ett specialintresse eller s.k. professionellt förhållningsätt till ämnen som gemeneman inte skulle bli motiverad av.

Svaleryds värdering av mina meriter har liknande brister men jag bedömer hennes som bättre då hon är kortfattad och framstår på så vis som mer saklig. Notera att hon också anger att jag ej lämnat in examensbevis – som i kontexten tyck syfta på licentiatexamen – *som jag alltså har lämnat in.*

Förutsättningen för min granskning på denna punkt är att sakkunniga få ta del av allt det material som jag skickat in, *det vore beklämmande om så inte vore fallet och jag vill gärna att detta utreds.*

Universiteten har utrymmer för att anpassa rekryteringsprocessen efter behov men skall beakta HF (kap.4) som uttrycker att två kriterier skall vara uppfyllda för behörighet till en lektorstjänst: dels doktorsexamen eller motsvarande kompetens av betydelse för arbetsuppgifter och ämnen; och dels skall pedagogisk skicklighet beaktas med liknande hänsyn till verksamheten i fråga. Örebro universitet anser vidare att skickligheten skall visas genom självständig forskning och publikationer. (Örebro, 2023)

Det jag framförallt opponerar mig emot är att Granlund anser att jag inte har kompetens motsvarande doktorsexamen vilket är ett yttrande som även kan ses oavhängig Örebros krav och syn på skicklighet.

Till de sakkunnigas försvar så är det rimligt att förutsätta att de har tagit starkt intryck av den mall för vetenskaplig skicklighet som de redovisar i sina tabeller. Denna underblåser ett förhållningssätt som i betydande utsträckning s.a.s. sätter likhetstecken mellan publikationer i etablerade tidskrifter med vetenskaplig skicklighet.

Jag ifrågasätter det rimliga i ett ytligt fokus på publikationer som garanterat för vetenskaplig skicklighet av ovannämnda skäl, inklusive jämförelsen av sakkunnigas publikationer med mina arbeten. *Det finns dock en viktig mer generell samhällsvetenskaplig reflektion som följer ur min forskning som jag vill passa på att framföra.* Om mallar såsom de sakkunniga gått efter i detta fall följs lydigt, så skulle en enklare algoritm kunna sköta jobbet i princip lika bra i viktiga avseende, utan att ens behöva tillämpa AI. Om innehållet i arbeten som mina inte bedöms annat än rutinmässigt, med hänsyn till publikationer, så får journalerna i praktiken avgörande inflytande över anställningarna till universiteten. Detta kommer inte bara att prägla samhällets kunskapssyn platoniskt, utan riskerar också att leda till oönskade följdverkningar på anställningar till den högre förvaltningen och i förlängningen samhällsutvecklingen. Referenserna i denna text räcker för att inses att journalernas motsvarande kriterier för publikationer i realiteten inte kan förutsättas vara lika naiva eller premiera hög vetenskaplig standard per automatik. Urvalsprocesser präglade av fördomar, ideologiska föreställningar, kommersiella intressen och politiska agendor, inklusive geopolitiska hänsyn, är att vänta. På så vis kan främmande makt, i vid bemärkelse, säkra otillbörligt inflytande.

Brister & värdet av prövning

Detta är en principiell överklagan med konkreta yrkanden som kan prövas inom överklagandenämndens domän. Det bör hållas i åtanke att de sakkunnigas omdömen är offentliga handlingar som dessutom kan bli föremål för dokumenterad meritering och att det finns flera allvarliga brister i processen. Till att börja med är det viktigt att gå till botten med vilka handlingar som de sakkunniga fått se. Om de inte har fått ta del av alla handlingar som jag skickade in, så är detta i sig en allvarlig brist. Om de har fått handlingarna, vilket är fallet enligt Örebro's administrativa personal (se bilaga 1), så har de uttryckt sig nedvärderande, vilseledande eller osakligt – vilket också är en brist.

Omdömet att jag saknar vetenskaplig skicklighet är ogrundat och Granlund uttrycker sig osakligt. Detta är i sig en brist som förhindrat en korrekt utredning av behörigheten. Trots att en licentiatexamen räcker som formell utbildning, även för att bli professor, så är det viktigt att understryka att mina arbeten sedan dess håller en högre standard. Detta bör vara utgångspunkten för en rättvis bedömning av mina relativa meriter.

Ändringar av beslut eller rättelse

En omvärdering av de sakkunnigas bedömning måste göras; en rättelse måste ske; en omprövning av tillsättningen om så krävs. Statusen av de ansökningshandlingar sakkunniga fått ta del av måste fastställas. Det måste framgå att jag har den examen som jag åberopat. Därefter bör bedömningen av min behörighet dels ske på grundval av att jag har licentiatexamen; dels visar prov på vetenskaplig skicklighet genom den mängd artiklar och projekt som jag producerat och som håller en högre standard än min licentiat.

Därtill bör nämnden beakta redovisningen av min doktorskompetens i relation till de sakkunnigas, i synnerhet Granlunds arbeten som har en rad brister. Jag har redan bifogat artiklar och länkar till materialet på nätet. Både mina och Granlunds arbeten finns online och jag tillgängliggör även all nödvändig information som krävs i denna överklagan³.

Samhälleligt värde av prövning

Den ekvivalensrelation som ligger till grund för överklagan är fundamental för hur forskning inom samhällsvetenskap och humaniora bör bedömas. Den ena sidan av relationen har långtgående implikationer, t.o.m. säkerhetspolitiska.

³ Se appendix för grafisk länk till mina arbeten.

Den andra sidan har direkt bäring på bedömningen av den sökande. Universitetet efterlyser förvisso publikationer som underlag för vetenskaplig skicklighet – men detta implicerar inte att opublicerade arbeten per automatik innebär en lägre vetenskaplig kvalitet eller mindre vetenskaplig skicklighet.

Här kan ett mindre dramatiskt prejudikat fastställas. Externa sakkunniga bör i framtiden helt enkelt erkänna detta. I sådana fall kommer det att framgå lika tydligt huruvida sökande uppfyller publiceringskraven som anställningsordningen fastställer, utan att desavouera alternativ som bevisligen håller en högre vetenskaplig standard.

En mer ambitiös variant är att de sakkunniga bör fokusera på innehållet och ha befogenheter att åkalla en kollegial bedömning av manuskript om så krävs. Detta blir inte bara mer rättvis utan vidgar dessutom en kvalitetssäkrad forskningspool, för både sökande och sakkunniga, om t.ex. de som avlagt forskarexamen förväntas ställa upp som bedömare.

Avslutningsvis tackar jag Örebro universitetsrektor och prefekt för snabbt svar men tidsfristen och ärendets vikt krävde trots allt prövning.

Bästa hälsningar

Manuel Echeverría

Oberoende forskare

Appendix

För tydlighetens skull kommenteras stycken utan att förbise helheten.

Granlunds bedömning

- A) Manuel Echeverría har viss undervisningserfarenhet och har gått en högskolepedagogisk kurs. Han anger att han tog en licentiatexamen 2013 och bifogade licentiatavhandlingen men inget examensbevis. Han har skrivit en hel del om samhällsvetenskapliga frågor, men uppvisar inte någon publikation i någon vetenskaplig tidskrift.
- B) Jag bedömer att han inte har till en doktorexamen motsvarande vetenskaplig kompetens eller någon annan yrkesskicklighet som är av betydelse med hänsyn till anställningens ämnesinnehåll och de arbetsuppgifter som skall ingå i anställningen.
- C) Även om han skulle ha bedömts behörig så skulle han inte kunna vara aktuell för tjänsten, givet den höga vetenskapliga och pedagogiska skicklighet flertalet andra sökande uppvisar

Källa: Sakkunnigutlåtande för en tjänst som universitetslektor i nationalekonomi vid Örebro Universitet (Ref ORU 2.1.1-01254/2023)

Problematiska formuleringar

I det första stycket (A) skriver Granlund uttryckligen att jag förvisso "anger" att jag tog "licentiatexamen 2013 och bifogade licentiatavhandlingen" och tillägger sedan "men inget examensbevis". Som redan noterats, så är det naturligtvis så att examensbeviset tillhörande licentiatexamen som hamnar i förgrunden – som jag bifogade.

I stycke B skriver han bokstavligen att jag inte har en vetenskaplig kompetens som motsvarar en doktorexamen

Jag bedömer att han inte har till en doktorexamen motsvarande vetenskaplig kompetens

Jag motsätter mig denna formulering med de argument som jag framfört ovan. Jag bestrider alltså främst A och B men ifrågasätter också C.

Svaleryds bedömning

Enligt CVet erhöll Manuel en licentiatexamen i nationalekonomi 2013 men han bifogar inget examensbevis. Min bedömning är att han inte uppvisat vetenskaplig kompetens eller någon annan yrkesskicklighet som motsvarar en doktorsexamen. Jag bedömer honom inte som behörig för tjänsten. (Svaleryd, 2023)

Bilaga 1 – HR om examensbeviset.

Re: RE: Svar från Örebro universitet [87703A354A187349A44670]

Emmelie Modin <reachmee-i003@globesoft.com>
2023-11-14 16:24

To: manuel.echeverria.q@gmail.com

Hej Manuel,

Du har bifogat en kopia på din **licentiatexamen** i din ansökan. Du bedöms som obehörig då du inte anses uppfylla kravet om att ha "avlagt doktorsexamen inom för anställningen relevant ämnesområde eller har motsvarande vetenskaplig kompetens eller någon annan yrkesskicklighet som är av betydelse med hänsyn till anställningens ämnesinnehåll och de arbetsuppgifter som skall ingå i anställningen". Vidare finns även krav på "fortsatt vetenskaplig publicering efter doktorsexamen". Sakkunniga behöver inte göra någon mer omfattande bedömning på obehöriga kandidater.

Örebro universitet är en statlig myndighet och vi är skyldiga att utannonsera alla våra lediga anställningar för att de ska kunna sökas i konkurrens. Det innebär att vi inte kan ta emot några spontanansökningar eller spara CV för kommande rekryteringar.

Vi söker hela tiden kvalificerade medarbetare till vår verksamhet och jag uppmanar dig att gå in på vår hemsida och bevaka våra lediga jobb. Hoppas du hittar något som verkar intressant och där din kompetens passar in. Här är en direktlänk till webben www.oru.se/ledigajobb.

Vänliga hälsningar/Kind regards

Emmelie
Rekryterare/Recruiter
Personalavdelningen/Human Resources
Örebro universitet/Örebro University
personalavd@oru.se

Enligt Modin har jag alltså skickat in licentiatexamen, vilket står i bjärt kontrast till de yttranden som sakkunniga gör.

Mina arbeten och relevant info

Var god använd QR-koden till min hemsida

Referenser

Assange, J. (2015). WikiLeaks and Empire i *The World According to the US Empire*. Verso

Assange, J. (2015-08-28). Assange: What Wikileaks Teaches Us About How the U.S. Operates. Newsweek.

<https://www.newsweek.com/emb-midnight-827-assange-what-wikileaks-teaches-us-about-how-us-operates-366364>

Buranyi, S (2017-06-27). Is the staggeringly profitable business of scientific publishing bad for science? The Guardian.

<https://www.theguardian.com/science/2017/jun/27/profitable-business-scientific-publishing-bad-for-science>

Drezner, W.D (2015-07-30). The academic universe is indifferent to WikiLeaks. Washington Post.

Echeverría, M. (2023). Kapitalets väldiga kropp – Sverige är suveränt.

Echeverría, M. (2021). The Bullshit Conspiracy.

Eghbariah, R. (2023-11-21). The Harvard Law Review Refused to Run This Piece About Genocide in Gaza

<https://www.thenation.com/article/archive/harvard-law-review-gaza-israel-genocide/>

Granlund, D. (2023a). Sakkunnigutlåtande för en tjänst som universitetslektor i nationalekonomi vid Örebro Universitet (Ref ORU 2.1.1-01254/2023)

<https://cloud.oru.se/s/Pme5B5BLTJsmdM7>

International Studies Association (uppskattad 2023). ISA Statement on the Use of Classified Materials (including Wikileaks) in ISA Publications.

<https://www.isanet.org/Publications/Classified-Materials/mid/10601?popUp=true>

Karlstad universitet (2020). *Anställningsordning*

<https://www.kau.se/files/2020-12/Anst%C3%A4llningsordning.pdf>

Kelton, S (1998). Can Taxes and Bonds Finance Government Spending?

Levy Economics Institute. Working Paper No. 244

Kelton, S (2020). The deficit myth – modern monetary theory and how to build a better economy. John Murray

Mohsen J. and Chang, H. (2019) Who Said or What Said? Estimating Ideological Bias in Views Among Economists.

Available at SSRN:<https://ssrn.com/abstract=3356309>

Safdar, K. (2023). Jeffrey Epstein Moved \$270,000 for Noam Chomsky and Paid \$150,000 to Leon Botstein; Academics acknowledge financial transactions with the late convicted sex offender. Wall Street Journal

<https://www.proquest.com/docview/2814278297/BCD24BEE046142FDPO/1?accountid=12187#>

Svaleryd (2023). SAKKUNNIGUTLÅTANDE (REF RU 2.1.1-01254)

<https://cloud.oru.se/s/Pme5B5BLTJsmdM7>

SCB (2022). *Universitet och högskolor – Personal vid universitet och högskolor 2022*, UF 23 SM 2301.

https://www.uka.se/download/18.a6121fb188ba2cd924fd9d/1690205576593/uf0202_2022a01_sm_uf23sm2301.pdf

Data:

https://www.scb.se/contentassets/f40f4d36a24d43339ee7fc6daaf51443/uf0202_2022a01_sm_uf23sm2301.xlsx

UKÄ (2022). Karriärvägar och meriteringssystem i högskolan – Redovisning av ett regeringsuppdrag 2022.

<https://www.uka.se/download/18.72ddc32918529b363f9d784/1675168187988/rapport-2022-03-15-karriarvagor-och-meriteringssystem-i-hogskolan-redovisning-av-ett-regeringsuppdrag.pdf>

Wade, P. (2023-04-30). CIA Director, Noam Chomsky Named in Epstein's Private Calendar: Report. The Rolling Stones

<https://www.rollingstone.com/culture/culture-news/cia-director-noam-chomsky-epstein-calendar-1234726393/>

Wray, R (2013). Modern Money Theory 101 (Randal Wray, 2013). Levy Economics Institute. Working Paper No. 778

Örebro universitet. (2023). Anställningsordning för akademiska anställningar.

https://www.oru.se/globalassets/inforum-sv/centrala-dokument/styrdokument/personal/rekrytering_anstallning_uppdrag/anstallningsordning.pdf

Överklagandenämnden för högskolan Beslut 2004-11-19 reg.nr 22-978-04

David Granlunds samlade verk – ett urval för bedömning

Andrén, D., Granlund, D. (2015). Introducing Waiting Times for Health Care in Labor Supply Model for Sickness Absence. Nordic Journal of Health Economics 3: 34-46

Ching, T., Granlund, D., and Sundström, D. (2022). Quantifying the Zero-Price Effect in the Field: Evidence from Swedish Prescription Drug Choices. Journal of the Association for Consumer Research 7(2)

Granlund, D., Meens-Eriksson, S. Firms Price Discriminate base on Supplier's Relative Distances to Competitors.

Granlund, D. (2021). The Price Effects of Competition from Parallel Imports and Therapeutic Alternatives: Using Dynamic Models to Estimate Causal Effect on the Extensive and Intensive Margins. Review of Industrial Organization 60: 63-92

Janssen, A., Granlund, D. (2022b). The Importance of the First Generic Substitution: Evidence from Sweden.

